

Catasetum ochraceum Ldl.

Het geslacht *Catasetum* met ruim 110 soorten komt voor in de Amerikaanse tropen en zou men in 2 groepen kunnen indelen: ten eerste de groep met normale tweeslachtige bloemen en de groep, waarbij vrouwelijke en mannelijke bloemen aan één bloemstengel of aan aparte bloemstengels voorkomen. Deze typische bijzonderheid heeft aanvankelijk aanleiding gegeven tot veel verwarring bij de naamgeving.

Vindplaats:

In de lagere streken van Colombia, Venezuela en Brazilië. De meeste soorten groeien epifitisch, maar enkele soorten kan men op rotsen of op de grond aantreffen.

Omschrijving:

Pseudobulben spoelvormig tot 30 cm hoog en 3½ -5 cm dik. Bladeren tot 7 stuks, de grootste 40 cm lang en ca. 10 cm breed, aan de basis versmald. De bloemstengel ontspruit aan de voet van de bulben kan 75 cm lang worden. De voornamelijk olijfgroene bloemen groeien in een tros en zijn 4 á 5 cm in doorsnee. Bij forse planten komen trossen voor met maximaal 20 bloemen. De petalen hebben vermiljoenkleurige vlekken. Petalen en sepalen zijn ca. 2½ cm lang. De goudgele lip is drielobbig, ongeveer 3 cm lang en 2½ cm breed. De bloeitijd is variabel, meestal in de nazomer. De bloemen blijven hoogstens 10 dagen goed aan de plant.

Cultuur:

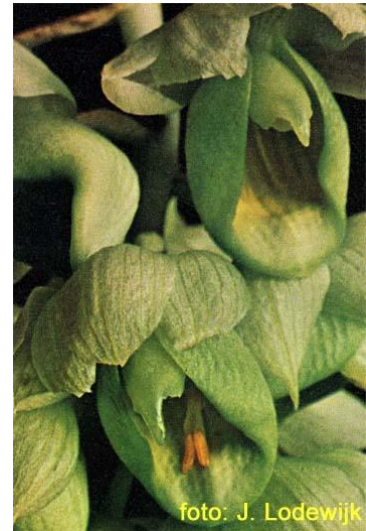
Een plant voor een warme- tot warmgematigde omgeving met een hoge luchtvochtigheid en een maximum aan licht.

Te lage nachttemperaturen beneden 15 °C kunnen desastreuze gevolgen hebben. Bulben kunnen dan plotseling verrotten.

Het meest voor de hand liggend is potcultuur. Men gebruikte een niet te grote stenen pot waarin de plant wordt opgepot in een mengsel van ¾ osmunda of dennen-schors en ¼ veenmos waar wat geknipt beukeblad door heen is gemengd. Sommige kwekers hebben veel succes door toevoeging van een handvol verteerde koemest (mits zonder ongedierte) aan het mengsel. *Catasetums* op varenblokjes gekweekt geven minder goede resultaten.

In het begin van de groeitijd ontwikkelt men zorgvuldig de jonge scheut bij

het toch al matige gieten. Zodra de wortelgroei eenmaal doorzet kan vrij rijkelijk gegoten en gemest worden. Zijn de nieuwe bulben bijna volwassen dan moet het gieten gedurende enkele weken geheel gestaakt worden om deze te laten afrijpen.

tekening: J. Lodewijk

In de winterperiode vragen deze planten een rusttijd, zodanig echter dat ze nooit gortdroog komen te staan waardoor de bulben te veel zouden verschrompelen.

Naar gelang de omstandigheden moet men het nevelen of spaarzaam gieten naar eigen inzicht regelen. Hier zijn geen harde regels voor te geven omdat onze kweekruimten onderling zo veel van elkaar kunnen verschillen. Zoals gezegd mag er in de winter slechts weinig gegoten worden, daarbij komt nog dat de bloemen zelf niet nat mogen worden, ook niet met de nevelspuit.

In het algemeen zijn *Catasetums* niet moeilijk om te kweken, ook niet voor de beginner. Op de vensterbank echter zal het niet zo eenvoudig blijken te zijn, hoewel sommige kamerkwekers prima kweekomstandigheden kunnen verschaffen aan hun planten en/of groene vingers hebben.

april 1977